

2. **FOLGA** (5) *sb f*

o *prawdopodobnie jasne (tak Cn); a jasne.*

sg N folga (2). ◇ A folgę (1). ◇ I folgą (1). ◇ pl I folgami (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych saprzykładów) – XVIII w.

1. *Cienka blaszka podkładana pod drogie kamienie dla dodania blasku; substratum gemmae Cn (4) : także y owego ofzukaniem w. m. nie názowiesz/ kiedy dobry złotnik/ wziąwszy Rubin/ kthory fycz był piękny/ ofadą foremną/ folgą/ przyftrychnieniem/ ímelczem/ vczyni gi dobrze czudniejszy GórnDworz N5v.*

Wyrażenie: »folga podprawiona« (1): Bo Więc y miedz gdy będzie pięknie pozłocona/ Albo folgá pod profty Kryfztál podpráwiona. Iuż káżdá rzecz zacnieyfa ozdobia bywa/ A iuż fie iey nikczemność pięknością pokrywa. RejWiz 8.

W przen (2) :

Zwrot: »folgę podprawić; folga podprawiona« (1 ; 1): A folgá przedfię będzie podpráwiono cnotą/ Može to befpiecznie zwác Wenecká robotą. RejWiz 4; A niź onych tłuczeńcow s kołmátym odpráwiłz/ Wierz mi iż próżną folgę pod miefzek podpráwiłz. RejWiz 57.

2. *Prawdopodobnie dźwignia, drąg pod coś podkładany (1) : Tákież mofty/ ktore miedzy Turki nowo powfthály przypráwne/ przynálzaią folgámi pod mury kiedy nie može pożycz murow/ álbo kopaniem álbo ftrzelbą BielSpr 63v.*

TZ